

skabet fra dets Solskinsside. Han havde virret beruset om i dets Lyksaligheder som et Faar i en Boghvedemark. Og nu dette Tordenbudskab! At blive Familjefader! At faa sit stilfulde Hjem forvandlet til en Ammestue med Barneskraal og Patteflasker og Lugt af Bleer! ... At se Jytte, hans Dronning, vralt afsted med en Figur som en Rokoko-Kommode! ...

DOKTOR Gaardbo og Fru Meta sad en Aften oppe til langt ud over deres sædvanlige Sengetid og talte sammen om deres truede Fremtid. Doktoren havde stadig ingen Praksis faaet, og der maatte nu træffes en Afgørelse.

Da de ud paa Natten endelig kom til Ro, var Beslutningen taget. De vilde forlade Landet og prøve Lykken i Avstralien. Ved at sælge deres Bohave mente de at kunne skaffe sig de nødvendige Rejsepenge; og forøvrigt ejede Doktoren i Fællesskab med sin Bror en Obligation, der var en Arv fra deres sparsommelige Far.

Den næste Morgen forbavsede han Meta ved at erklære, at han en af Dagene vilde tage ind til Johannes for at sige ham Farvel.

»Jeg kan paa den Maade ogsaa nemmest faa det